

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca-9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Fekete gyémántok.

Ide s tova nem is lesz frázis, ha fekete gyémántoknak nevezzük a szenet a drágasága miatt. Nem csak a főváros áll szén nélkül, hanem a vidék összes városából hangzik ez a panasz és ahol van is megfelelő mennyiség ebből a mindenk által áhitott fűtőanyagból, ott is hallatlanul magas áron kell megfizetni.

Pedig nem mondhatnám, hogy az idén szénbányáink kevesebbet termeltek volna, mint tavaly, vagy harmadéve, sőt statisztikai adatok bizonyítják, hogy széntermelésünk esztendőről esztendőre fokozódik.

Az sem felel meg a valóságnak, hogy a porosz és osztrák szén kevesebb mennyiségben jönne be az országba, mint annakelőtte, bármennyire is szeretné ennek ellenkezőjét a szénagykereskedők egyesülete az országgal elhitetni.

A szénszükséget nem okozza egyéb, mint a waggonhiány, a széndrágaságot pedig a szénbányák kartellje és a szénkereskedők kapzsi önkénye.

Fölmerül már most az a kérdés, hogy jogában áll-e a szénbányáknak és szénkereskedőknek a legszükségesebb közszükségleti cikk árát kényük és kedvük szerint felcsigázni.

Törvény, szabályrendelet nem írja elő, hogy a szénagykereskedők kötelesek rendes áron kiszolgálni a közönséget. A párisi pékeket sem kötelezte törvény arra, hogy a kenyéret olcsón mérjék, hanem aztán az utca népe a lámpavasakra akasztotta őket, mikor a kenyérárat gazul felesigázták.

Ily szigorú rendszabályokra nálunk nincsen szükség. A szénagykereskedők vakmerő gögjét egy-kettőre le lehet törni békés, kézenfekvő eszközökkel.

A fővárosi szénagykereskedők vakmerő gögje ugyanis egy monopóliumban gyökerezik, melyet a máv-tól bírnak. Ez a monopólium a teherállomási rakodóhely, szakszerűen mondva — csuszda.

Ilyen csuszda vannak az összes budapesti teheráru pályaudvarokon, számszerűen vagy huszonöt s azt a célt szolgálják, hogy az egyes szénagy-

kereskedők számára érkezett szenet itt rakják le s raktározzák be.

Minden szénagykereskedőnek van egy ilyen csuszdája, amely egyuttal raktár is, s itt tartják száz és száz waggon-számra a szenet. Aki ilyen csuszdára szert nem tesz, az nem lehet szénagykereskedő, mert nincs, ahol szenét a waggonokról lerakhassa s azután beraktározhassa. Miután ezek a csuszdák a pályaudvarok területéből sokat elvonnak, új csuszdákra az államvasutak engedélyt már nem igen adnak s így a szénagykereskedők a szó szoros értelmében monopóliumot élveznek a máv. kegyelméből.

S a máv.-nak nem lehet, amint hogy nem is az a célja, hogy az általa nyújtott csuszdamonopólium révén a fogyasztó közönséget a szénagykereskedők kényük-kedvük szerint megszarolhassák. Ennek ellenében most a máv. igen nagy szolgálatot tehet a közönségnek.

Áll pedig ez a nagy szolgálat abban, hogy kösse a csuszdaengedélyeket ahöz a föltételhez, hogy a szénagykeres-

TARCA.

FOLTOK.

Ha az ember kicsi, szürke,
Nem törődik senki véle,
Tehet, vehet, vagyonát gyűjthet,
Panamázzhat a kedvére.

De ha a sors fölkarolja,
S a magasba viszi, tolja,
Fenn a fényben, napsugáron
Jól meglátszik minden föltja.

Ezrek felett, milliók felett,
Fényes polczon, bársonyszéken,
Hol minden szem rája tapad,
Másképp van ám, mint volt régen.

Akin csak egy picit fölt van,
Napsugárra sose menjen,
Ne maradjon hallgatagon,
Árnyas helyen, szürke csendben.

Éles elme, nagy ravaszság
Egyszer, máskor megsegít még,
De amikor leginkább kén,
Akkor hágy el a segítség.

Hogy kit ér e példálódzás,
Minden gyermek tudja már ma,
Ujságokban, társaságban
Hetek óta tart a láрма.

Hetek óta vasdoronggal,
— Nem kimélve háta bőrért,—
Ütik-verik kiméletlen
Az igazság legfőbb örét.

Szinte kéjjel túrnak, vájnak
A májában, veséjében,
S azt mondják, rossz a veséje,
No, a mája, az meg éppen!

Nincsen neki nyugodt perce,
Nincsen éje, nincsen napja,
Aki éri, aki bírja,
Nosza, menten megharapja.

Azért mondom, aki föltos,
Napsugárra sose menjen,
Maradjon szép hallgatagon.
Árnyas helyen, szürke csendben . .

A MŰVÉSZ FELESÉGE.

Hogy miért nősült meg Ábray Károly és miért vette el azt az igénytelen leánykát, akit egy szép napon oltárhoz vezetett, azt alig értette valaki a nagy közönség közül, amely valósággal őrvjögött a csodahangú tenoristáért. Ábray Károly legkevesebbé tudta volna okát adni annak, hogy miért vette nőül a szegény özvegy leányát, akitől három éven át bérelt két szobát.

Magda imádta az urát, de olyan önzetlen nagy szerelemmel, hogy még viszonzást

se várt azért a hálványozásig vitt szerelemért.

Nem volt más gondolata annak az asszonynak, mint hogy ellesse az ura pillantásából annak minden kívánságát. De hát Ábrai viszont úgy elkapatta, úgy elbecézte az ő közönsége, hogy bizony figyelembe se vette; de sőt észre sem vette annak az igénytelen asszonykának a törekvését, aki végtelen boldoggá akarta tenni a nagy művész otthonát.

Ábray Károly egyik diadalt a másik után aratta; és aratta bőven az asszonyokat is, aminek szinte kevés becse volt előtte.

Mikor egy-egy nagyobb szerepében ünnepelte a közönség, ennek soraiban ragyogó arccal huzódott meg Magda is. Csodálta az ő művész urát.

— Mondd meg igazán, Károly, ennek a szeszélyes publikumnak énekelsz te ilyen gyönyörűen vagy tán annak a szép kisasszonynak, akinek a lelke hozzá száll, mikor együtt élvezi művészetet ezzel a szeszélyes tömeggel — kérdezte egy alkalommal a színpadra föllátogató barátja.

A művész vállat vont.

— Micsoda kérdés ez? Hát persze hogy az én kedves közönségemnek. Őszintén szólva, az csak jobban megért, mint az én szegény kis feleségem.

— Na, csak ne kisebbitsd azt a jó asszonyt.

— Jó asszony, jó asszony, vonogatta a

kedők ne zsarolhassák ki a közön-
séget.

S amint a fővárosi szénnagykeres-
kedőket megrendszabályozhatja a máv.,
azonképpen bánhat el a vidéki szén-
kereskedőkkel is.

De sokkal inkább lenne ez hiva-
tása a törvényhozásnak, illetve a ható-
ságnak. Városi vagy törvényhatósági
szabályrendelet útján is rá lehet szo-
ritani szénkereskedőinket arra, hogy a
helyzettel ne éljenek vissza. A kartel-
leket is meg lehet és meg is kell rend-
szabályozni.

Több éve már, hogy a magyar-
országi széntermelést egy kartell tartja
a kezében, melynek kitűnő összeköt-
tetései vannak felfelé s ennek révén
dominálnak. Azt teszik, amit akarnak.
Dacára annak, hogy esztendőről eszt-
endőre mind több kőszénbánya nyílik
meg széngazdag hegyeink között, ez
a kartell esztendőről esztendőre mind
jobban fölemeli a szénárakat. Erdeink
nagy részét kiirtották már; ami fát
termelnek, annak 80 százalékát ipari
célokra használják fel és csak 20 szá-
zaléka marad tüzelőanyag. A fa
tehát manapság már semmiképpen sem
pótolhatja a szenet, amelyre minden-
kinek föltétlen szüksége van.

Amidőn tehát a törvényhozás és a
hatóság ilyen helyzettel áll szemben,
módját kell ejteni annak, hogy a sze-
net a nagyközönség megfelelő áron
kaphassa meg s tetszés szerinti meny-
nyiségben. Amiként megbüntetik az
élelmiszerhamisítókat, amint egységesen
szabályozzák a monopóliumos produk-
tumokat, azonképpen kell rendezni a
hus, a kenyér és a szén árait is.

vállát Ábray. Tudod barátom, nekünk művé-
szeknél, nem elég az a szimpla jószág; mi
első sorban az után esengünk, hogy meg-
értsenek.

— Vigyázz, fordítva ne legyen a dolog;
nem ő nem ért téged, de te nem érte őt.

Orkányszerű taps szakította félbe a pár-
beszédet. Vastaps volt. Tizenötödször szólí-
tották a lámpák elé az ünnepelelt tenoristát.

Még folyton adogatták föl a szebbnél
szebb koszorukat és egyéb virágadományokat.

Majd minden föllépte alkalmából meg-
ismétlődött ez az ünneplés, ami valósággal
megittasította Ábray Károlyt.

Párszor külföldre is csalogatták, de kerek
15 éven át hű maradt hazájához és csak
vendégképpen lépett föl a külföldön, ahol
szinte öregbítette diadalait és gyarapította
vagyonát.

Olyan volt a művész élete, mint az egyre
változó kaleidoszkóp. Szemkápázatán szép.

A jó Isten tudja, hogy történt és alig
hihetne valaki, hogy megesett: Ábrai Károly
egy új szerepet kreált, amellyel nem ragadta
ugy el a közönséget, mint eddig.

— Ma csodálatosképpen nem volt disz-
ponálva a művész.

— Ezt a szerepet egészen elejtette
Ábray.

— De mintha veszne a hangja a magasabb
regiszterekben. Efféle megjegyzésekkel tódult
ki a közönség a foyerbe ez estén.

Régi példabeszéd: a mennyit föl felé
megy a kerék, annyit lefelé.

Kivándorlás Mindszentről. *)

Sajátságos, és a körülményeket is-
merő egyének előtt feltűnő cím. Mely
egyrészt honfiúi keserőséggel tölti be
minden magyar ember lelkét, és más-
ként mindjárt előtérbe lép az a kérdés,
de hát szükséges, mellőzhetetlen és
elmaradhatatlan az, hogy egy törzs-
gyökeres magyar vidék józan és mun-
kásnak ismert lakossága megélhetésé-
nek biztosítására más módot nem talál,
minthogy ott hagyja szülőföldjét, ha-
záját, rokonait, barátait, házi tűzhelyét
és mindazt, mi egy embernek csak
valaha is kedves volt, egy bizonytalan
jövőért? melynek hátrányai, sőt keser-
vei már annyi ezer és ezer honpolgár
keserves tapasztalás alapján máris is-
meretesek.

Kivándorol Mindszent és Szegvár
lakossága Amerikába, mert itt megél-
hetésüket nem látják biztosítva, mert
nem kapnak parcellázott földeket stb.
igy találom ezt megírva e lap múlt
vasárnapi száma vezércikkében és hogy
ezen szándék megtestesülése a szoci-
álista vándor apostolok izgatásainak
gyümölcse.

Szerintem korántsem ez az alap-
indoka annak, ha ez a nép az Ame-
rikába kivándorlásra szánja és hatá-
rozza el magát.

Sok-sok keserves és évtizedeken át
szerzett tapasztalat érlelhette meg csak
ebben a népben a kivándorlás esz-
mését és tette lehetővé azt, hogy sor-
sán javítani remélve, inkább beveszi
azt a maszlagot, mit neki bár idegen,
de maga fajtájú ügynökök az amerikai
eldorádóról mesélnek, mert naiv lelke
fel sem tételezi, hogy az, aki — leg-

*) Tary Endre kiskunmajsai ügyvédől,
aki hosszú ideig volt községünk érdemes
lakosa, kaptuk e figyelemre méltó cikket,
amelyre megjegyzéseinket a befejező közle-
mény után fogjuk megtenni.

Most tán már ez a lefelé következett?

Mint valami nagy őszi eső után, az
első balsikere után sértő módon lehült a
közönség kedvencével szemben.

A lapok azt kezdték pengetni, hogy jó
lenne új erővel felfrissíteni az opera szemé-
lyzetét és köztük nem ártana az egyik teno-
ristának is tért adni.

A vezetőség megszívlelte a sajtó ta-
nácsát.

Verdi Aidájában Radmest a fiatal teno-
ristával énekeltek.

Egy csapással meghódolt neki a közönség.

Ábray Károly egy emeleti páholyból hall-
gatta végig az előadást.

Lejáróban voltak a szerződések. Radames
sikere után háromszorosra emelték a fiatal
énekes fizetését és minden szerepet neki
osztottak ki.

Ábray Károlyt nem kínálták meg új szer-
ződéssel.

A lapok azzal indokolták az igazgatóság
eljárását, hogy Ábray elvesztette a hangját.
Már ki van énekelve. Régi szerződése még
egy évig kötötte a színházhoz. Csak ritkán
foglalkoztatták.

Talán az utolsó próbáról ment haza.

Sietve haladt át a színpadhoz vezető
folyosókon. Itt-ott halkan ráköszöntött egy-
egy alantosabb alkalmazott. Ugy futtában,
félvállról. Valamikor szinte a fejüket is le-
kapták a kalapjukkal, ha a művészt meg-
pillantották. A pályatársak nem voltak mele-
gebbek iránta.

alább látszólag — vele együtt küzd
az élet terheivel, hitvány haszonért,
— mert nem tudja, hogy azért meg-
fizetik — biztatja és serkenti a kiván-
dorlásra.

Elvesztette e nép bizalmát a föltötte
örködni köteles előjárósága és föltötte
hatósága iránt. Ez az oka keserves
elhatározásának, mert nem tudom föl-
tételezni, miután a jelenlegi viszonyo-
kat nem ismerem — hogy a jelenlegi
előjáróság vagy hatóság nem igyekez-
nék jóakarátával és bölcs tanácsával
a népet támogatni.

Igen, csak hogy a multak bűneit
most már a jó tanács, meg a jóakarát
nem hozza helyre s az elvesztett bi-
zalmat nem kelti fel többé abban a
szegény emberben, aki régebben elől-
járóságához és hatóságához bizalom-
mal fordult, hogy ha vidékről, sőt
gyakran külföldről valaki itt munká-
sokat fogadott fel, előadva a munka
miségét és minőségét és az idegennel
a szerződést megkötve, a szerződő
munkásokat semmiképp sem biztosí-
tották, hogy ha a munka misége és
minősége nem olyan és nem az, mi
nekik előadva lett, a munkaadó mivel
kárpótolja a munkásokat, míg ezek
testüket-lelküket lekötve, a jó kedvben
és jó létben elindult munkások szám-
talanszor kénytelenek voltak csupán a
könnyelmű kiszolgáltatásuk miatt sok-
szor koldulva, a munkából hazatérni.

Ilyenek majdnem kivétel nélkül, a
törvény szerint a község előjárósága
előtt kötni kötelezett aratási szerződé-
sek, melyek — legalább a régebbi
időben — a munkaadónak minden
jogot biztosítottak, míg a munkást a
beállható különböző eshetőségekre
nézve kimerítőleg és elegendőképpen
nem biztosították, sem olyan eshető-
ségekkel nem számoltak, ha a munka-
adó valamely kötelezettségét éppen
nem, elkésve, vagy rosszul teljesíti.

Ábray Károly úgy imbolygott haza, mint
valami bűnös, aki a börtönből akar mene-
kúlni.

Hogy megváltozott körülötte minden,
minden a színpadon, a társaságban . . .

Megváltozott minden? . . .

Meg, még az otthona is.

Othon kedves, szeretetteljes mosoly fo-
gadta. Határtalan gyöngédség, figyelem. Olyan
volt ez, mint a betegnek az orvoság.

Soha se vette azt észre.

Pedig hát így volt az mindig.

Remek virágcsokor díszlett előtte az
asztalon.

— Mit jelentsen ez a virág?

— Ejnye te feledékeny, hisz a szü-
letésnapod van.

— És miért kapok én most csokrot a
születésnapomra.

— Oh, te csuf, hát nem kapsz minden
évben.

Hát ezt is csak most vette észre. Eddig
tán meg se látta a felesége szerény virágait
amazoktól, amikkel ott a deszkákon elhal-
mozták.

Magához ölelte az illatos virágokat, aztán
azt a jószágos asszonykát. És tele tüdővel
szívta magába a virágok illatát.

Ezek a virágok nem oly rövid életűek,
mint amazok voltak.

Kövér Ilma.

Hányszor fordult elő, hogy a munkásnak nem volt iható vize, nem volt meg a kikötött, kellő ellátása, a munkaadó késlekedett a munka-átvétellel, amiáltal a munkás sokszor péld. ártereken a kubik földön víz alá kerülve, a munkás keresményét elvesztette, vagy aratási munkánál a munkaadó késlekedik a behordással, csépléssel stb., feltartóztatja a munkást, kárpótlás nélkül stb., stb., mind olyan mizériák, miknek egy, a munkás érdeket is fölkaroló szerződésből hiányozni nem lett volna szabad és a multban 100 eset közül 99 esetben mind ezen eshetőségek a szerződésből hiányoztak.

Igaz, hogy a munkás törvény szerint köteles volt az elvállalt munkát teljesíteni és megmaradt keresete a munkaadó ellen. De hát Istenem, egy szegény munkás pereljen keresményeért, amiből magát és családját tartani kellene. Ezt a munkásember nem érti meg soha.

Ezek azonban — merem állítani, — hogy csak a multak bünei, jelenleg már aligha van így, de már most szükség van arra, hogy a munkásnép higgye azt és győződjék meg róla, hogy most már ez nem így van és ha ezt a hatóság elérni képes lesz, nem lesz kivándorlás Amerikába.

(Folytatom).

Ujdonságok.

— **Szolgabiró-változások.** Ugy hírlik, szegedi lapok már mint tényt is közlik, hogy Herglótz dorozsmai főszolgabiró megváltik állásától, nyugalmába vonul. Állítólag régebbi betegsége fejlődött olyanná, hogy a szolgálat terhes lett reá. Mindenesetre kár az ambiciózus, vasszorgalmu hivatalnokért, távozása igazi veszteség megyénknek. — Bennünket azért érdekel közelebbről e visszavonulás, mert nyomban reá hire kelt, hogy helyébe járásunk derék főszolgabirója: Tary István kíván pályázni. Bizonyára előnyököt kell látni főtitiszviselőnknek a rebesgetett cserében. Jóllehet, ott is a mi megyénket fogná szolgálni, mi azonban őszinte sajnálattal válnánk meg tőle, mert községünkben tevékenységével, buzgóságával sok áldásos eszmének volt már megindítója s nehezen bírnánk elvesztésével hamarosan megbarátkozni. Az így netalán megüresedő székbe Gyárfás Géza tb. főszolgabirókat emlegetik, aki ez esetben nem vágya a központba, hanem megmaradna járásunk fejének. Akár a központba menne, akár a főszolgabirói székbe ülne Gyárfás Géza, örökébe dr Dósa István megyei aljegyző számíthat legbiztosabban, akit három évi itteni gyakornokoskodása alatt úgy községünk, mint a járás oly és annyira előnyös oldaláról tanult megismerni, hogy teljes nyugalommal látná törekvő és vasszorgalmu, valamint komoly tudásu kezében a járási szolgabirói pálcát. Kérdés csak az, hogy dr Dósa vágyakozik-e vissza régi otthonába.

— **Esküvő.** E hó 23-án, előkelő és diszes násznép kíséretében, vezette oltárhoz Szvoboda Ödön gazdasági szaktanító bájos menyasszonyát: Gelsy Vilma kisasszony, áll. isk.

tanítónőt, Gelsy Péter és neje kedves és műveltlekü leányát.

— **Vadászatok.** Csakugyan szenvedély kell hozzá, hogy valaki olyan időben menjen nyulászni, amilyenre e hó 20-án virradtunk. Egész éjjel dühöngött az északról ránk zudult orkán. Nem pihent egész napon jóformán semmit. Mint mondani szokták, a rossz kutyát sem kergették ki. Velőkgig hatolt 20 fokos hideg szél. És dacára az itélettel vetélkedő időnek, 14 puskával vonult ki a Kurca-rétre a mindszenti vadásztársaság. A felfogott hajtókból a helyszínére csak 4 hajtó ért, a többi utközben visszazéledt, ki korábban, ki későbbben. Kocsik vitték ki a merészebbeket, felszaporodtak nagynehezen 20-ra, de már az első hajtás után annak is fele megszökött. A mézzel-mákkal csalogatott maradékkal vadászatot aztán a nimród sereg alkonyatig, amikor elcsigázva s alig számottevő zsákmánnyal — mint halljuk, 20 drb nyullal — tértek haza Bertókhoz — melegedni. No hát köszönjük szépen az ilyen gusztust! Jóllehet egészségi tekintetben hasznos lehet az ilyen kirándulás, mert aligha maradt meg egy vadásznak is egy csepp vére a reggeli helyén. — Mint értesülünk, másnap, azaz hétfőn a szegvári társaság próbálkozott meg. Azonban ott már nemcsak a hajtók, hanem maguk a vadászok is jobbnak látták idejében hazakocsikázni, nem kis örömkre a tapsifüleseknek, amelyek már sóvárogva várják a január hónap végét, hogy békében élhessék világukat.

— **Bál.** A helybeli iparosok és kereskedők köre zártkörű táncmulatságát farsang vasárnapján fogja megtartani, melyre az előkészületek a rendezőség részéről már megtétek.

— **A munkásháztelepek ügye.** Csongrád-vármegye törvényhatósági bizottsága, mint annak idején megirtuk, a mult évi decemberi közgyűlésében, alispáni előterjesztésre, elhatározta, hogy a megyében a munkásháztelepek építésének eddig sikerrel végzett munkáját folytatja s újabb ezer munkásház építését veszi foganatba, mely célra a földmivelésügyi minisztertől 20 éven át 20—20,000 korona, összesen tehát 400,000 korona államségélynek a kiutalványozását fogja kérni. Cicatricis Lajos dr. alispán, aki a munkásosztály sorsának kedvezőbbre fordulását a legnagyobb odaadással buzgólkodik, ebben az ügyben a mult hét utolsó napjaiban fentjárt a földmivelésügyi minisztériumban Budapesten, hogy a vármegye kérését személyesen is előadja és a miniszter jóindulatát az ügynek megnyerje. Nem mondjuk, hogy a célt minden nehézség nélkül el lehet érni. Kétségtelenül sok nehézséget kell leküzdeni, hogy a vármegye közönségének kérése teljesüljön. De azt igenis mondhatjuk, hogy az alispánt az előterjesztett tervével a minisztériumban igen előzékenyen fogadták s hogy határozottan kilátás van arra, hogy a vármegye óhaját fent figyelembe veszik és a csongrádmegyei munkásháztelepek továbbfejlesztésének ügyét államilag is segíyezni fogják.

— **A munkások és az aratószerződések.** A földmivelésügyi miniszter által a gazdasági munkásokhoz intézett figyelmeztetésnek meg van a kellő eredménye, mert azóta az aratószerződéseket a munkások — mint értesülünk — több helyen megkötötték és azok a munkások, akik saját helységükben nem szerződhetek, egyremásra jelentkeznek a

földmivelésügyi minisztérium munkásügyi osztályánál, ahol a munkásokat kereső munkaadókhoz utasítják őket. Azok a birtokosok, akik a szóbanforgó figyelmeztető felhívást gazdaságukban ki akarják függeszteni, egyszerű levelezőlapon közölt kívánságukra kellő számú példányt kaphatnak. — A földmivelésügyi minisztérium munkásügyi osztálya mind a gazdáknak, mind a munkásoknak akár szóbeli, akár levélbeli vagy távirati megkeresésre késéggel és azonnal megmondja, hol vannak szerződhető munkások és illetőleg, hogy a munkát kereső munkások hol találhatnak alkalmazást. Erre a dolgra a mostani nehéz viszonyok közt különösen felhívjuk úgy a gazdákat, mint a mezőgazdasági munkások figyelmét.

— **Kettős esküvő.** Hevessy Károly községi tisztviselő két szép és kedves leánya esküszik örök hűségét február hó 4-én a mindszenti róm. kath. templomban. Katica kisasszonyt Sarkadi M. Károly kolozsvári iparos, Juliska kisasszonyt pedig Szentes Endre szolgabirósági tisztviselő vezeti oltárhoz. Mind a két párnak zavartalan boldogságot és sok szerencsét kívánunk.

— **Közgyűlés.** Ma, vasárnap délután 3 órakor tartja a Mindszenti Iparosok és Kereskedők Köre évi közgyűlését, melyre ezuton is felhívjuk a tagok figyelmét.

— **Időjárás.** Száraz, dermesztő hideg ereszkedett reánk. Csonttá válik minden, amit hatalmába kerithet. Csont-kéreggé változtatta a Tisza sik tükrét is, amelyet néhány nap óta szélteben-hosszában bátran jár kicsiny, nagy, már t. i. akinek járnia kell, mert passzióból kevesen fogják tenni. Állítólag kocsikkal is próbálkoztak már rajta átkelni. Persze kénytelenségből, mert a mindszenti nagy révben még ma sem lehet kocsival járnai. Leg is jobb volna ezt a révnek nevezett valamit a mappáról egészen eltörölni, hogy ne csalogassa erre a hiszékeny és a másik partra kívánczó közönséget.

— **Csak passzióból.** A mult vasárnap egyik helybeli vendéglőben táncvigalom volt, amelyen egy tüzesvérű legény sörös üveget vágott a bálkirálynő szépséges arcához csak úgy — passzióból. A szemrevaló, csinos kis lány szája legott megrepedt s dacára, hogy az orvos még azon éjjel összevarrta a tártongó sebet, annak éktelen nyomait egész életén át viselni fogja. Nagyon jó lenne, ha a bíróság is méltó büntetéssel sújtaná a garázda legényt, csak úgy — passzióból.

— **Szerelmesek a vonaton.** Tegnap délután, anlkül, hogy az utasoknak sejtelmük lett volna a dolgról, csendben, észrevétlenül valóságos tragédia játszódott le a Hódmezővásárhelyre délután 4 órakor érkező vonat egyik II-od osztályu kocsiában. A Szeged-Rókus állomáson egy piros kalapu, elegáns hölgy szállott be a vonatba. Kufferjeit és a nagy kalapdobozokat két hordár szállította be a kocsiba. Egy fél fülkében helyezkedett el a hölgy és nyomban utána beszállt oda egy vásárhelyi uriember. Már a váróteremben megismerkedett az ur a hölgygvel, előzetes megbeszélés alapján történt a kupéban való összejövetel. A kalauz bizalmas együttlétben találta a párt, a kalauzok azonban diszkrétek, tehát ez a kalauz sem árult el semmit, hanem szemet huht. Algyőn egy bekötött fejű hölgy szállt be a vonatba. Végigment a két kocsin, kérdést tett a kalauz urhoz. Így jutott nyomra. Benyitott. Hatalmas kettős pofon csattant el a következő pillanatban. Egyik a férjnek másik a hölgynek az ábrázatát szántotta föl. Egy szó nem esett a dolgról. Az idegen hölgy kiment a kocsi

folyosójára és ott cirógatta helyre orcáját, mialatt a fél kocsiiban a kardos menyecske magyarázgatta kikapós urának a házasság kis nyelvtanát. A dolognak válópör lesz a folytatása.

— **Angyalcsinálók Vásárhelyen.** Hódmezővásárhelyen egy nagystíliú angyalcsináló bábaasszony bűneire jött rá a hódmezővásárhelyi rendőrség, amely följelentés alapján megtudta, hogy Takács Lidia, Kistópart-utcai bábaasszony egy fiatal uri leány magzatát megölte. Dr. Szalai József főkapitány elrendelte a vizsgálatot és a rendőrség mintegy 20 rendbeli magzatölés büntetést derítette ki. A vizsgálat adatai meglepő dolgokat derítettek ki. Az asszonnak valóságos gyermekölési és magzatölési intézete volt. Mindenki tudott róla, csak épp a rendőrség nem. Vagyonos asszonyok, parasztasszonyok, szép leányok keresték föl intézetét. A főoka a keresettségnek az volt, hogy Takács Lidi igen olcsón cselekedte a bűnt és adta a tanácsokat. Tíz husz koronáért vitte a lelkiismeretét a legrobotabb bűncselekményre. Egy vagyonosabb lány avagy asszony becsületének megmentése sem került nála többé ötven koronánál. Takács Lidi a valatások során eddig három magzatölést vállalt be. A rendőrség azonban tovább folytatja a vizsgálatot, amelynek adatai nagyon is kompromittálók lehetnek sok vásárhelyi család benső életére és erkölcsére.

Népmozgalmi adatok.

Rovatvezető: Mihály János áll. anyakönyvvezető.

Születtek: Nagy József r. k, Kispál Boldizsár r. k, Tóth János r. k, Bánfi Terézia r. k, Tóth József r. k, Rác János r. k, Szolga Sándor r. k.

Elháltak: Antal Rozália 7 éves, hasi hagymáz, Bálint Dávidné Bozó Julianna 25 éves, bélgümő, Kurucsai Istvánné Borsi Terézia 17 éves, agyhártyalob.

Házasságra léptek: Szécsényi Mihály Bánfi Rozáliával, özv. Mikula József Dombi Annával, Gyapjas Sándor Korom Máriaival, Gyapjas Ambrus Apró Piroskával, Ocsai Mihály Barna Erzsébettel, Gombos Mihály Megyeri Veronikával, Szvoboda Ödön Gelsy Vilmával, Varga Mátyás Szobácsi Máriaival. Szécsi József Nagy Etelkával, Rózsa Lajos Terbán Annával, Szolnoki István Serfőző Erzsébettel, Szabó Lajos Soós Máriaival.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

Szecskaavágó

kevés ideig használt, eladó, esetleg 1 korona napi használatra kiadó Robicsek Mórnál. 1—2

Két ügyes fiu

ácstanulónak fölvetetik Csótó Nagy István fakeskedésében.

Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti

STIRIAI KÖTŐGÉP

melylyel naponta a legkényelmesebben 5—6 koronát kereshet mindenki.

Árjegyzék ingyen.

Kedvező fizetési feltételek.

Tanítás Budapesten ingyen.

Első Styriai kötőgépgyár

magyarországi képvisellete

Fogl József Lajos

9—30 műgépész

Budapest VI., Csengeri-u. 54.

Töves ákáczfák

jutányosan eladók.

Tudakozódhatni:

F. Korom Józsefnél.

Olcsó tűzifa!

Csótó Nagy István fakeskedő tudatja a tisztelt közönséggel, hogy nála egy öl puha tűzifa

csak 9 forint

Továbbá jelzi, hogy bármely féle faanyag nála raktáron van és a legolcsóbb áron kapható.

Acetilén-fény

minden házban!

A költséges acetilén-berendezések elkerülése céljából oly acetilén-lámpát szerkesztettem, amely alacsony árá miatt lehetővé teszi, hogy korunk e valóban gyönyörű és mindammellé csekély költséget igénylő fénye minden házban élvezhető legyen.

Minden általam készített lámpa kis fejlesztőgéppel van felszerelve, amely jószág és megbízhatóság tekintetében az eddigieket messze fölülmulja.

Készítek asztali, függő és utcán kézben hordozható acetilén-lámpákat egyszerű és diszes kivitelben, ugyszintén tüzletbe való és nagy fényerejű műhelyi lámpákat.

Aki érdeklődik lámpáim iránt, szívesen látom főutcán levő műhelyemben.

Midőn megjegyzem, hogy acetilén-lámpáim árai nagyon jutányosak, kérem a nagyérdemű közönség szives támogatását.

Tisztelettel

Bálint Dávid

7—10

lakatos

Tisza-utca és Fő-utca sarkán.

A legelőkelőbb orvostanárok által ajánlott és a kiállításokon aranyérmekkel és díszoklevelekkel kitüntetett

ESTERHÁZY-COGNAC

mely

a közönség kedvencz itala mindenütt kapható.

Központi iroda:

**GRÓF ESTERHÁZY GÉZA-FÉLE
COGNACGYÁR**

Budapest V., Nádor-utca 16.